

Philipp Heinrich ERLEBACH (1657-1714):
Wer sich dem Himmel übergeben

1. Trocknet euch ihr heißen Zähren,
Augen sucht euch aufzuklären,
Seufzer steigt nicht mehr empor!
Denn die Sonne bricht hervor.
Was mich bis hieher gedrückt,
Furcht und Pein
wird nun überwunden sein,
alles ist vorbei gerückt.

2. Unschuld muss zwar manches leiden,
viel Verfolgung, Hass und Neiden,
o, wie oft beißt hier der Rauch*!
Doch der Himmel schützt sie auch.
Wer nur bei gelass'nen Sinnen
denkt und schweigt
und ein Herz voll Hoffnung zeigt,
der wird doch das Feld gewinnen.

*lass dich nicht von jedem Rauch beissen
(Redewendung)

3. Recht getan und gut Gewissen
ist ein sanftes Ruhekissen,
drauf die Unschuld Lager hält.
Wohl, wer sich dies auch bestellt.
Als denn lässt sich's freudig lachen,
ob der Neid
nebst der Falschheit dieser Zeit
gleich ein scheel Gesichte machen.

4. Stillet euch ihr heißen Zähren,
Augen sucht euch aufzuklären:
Seufzer was bewegt euch noch?
Denn die Himmel liebt mich doch.
Dem hab' ich mich überlassen,
dieser wacht und so kann bei düstrer
Nacht sich mein Herz auch mutig fassen.

Philipp Heinrich ERLEBACH (1657-1714):
Wer sich dem Himmel übergeben

1. Szárítsátok fel forró könnyeiteket,
Szemek, próbáljatok kitisztulni,
Sóhajok, ne szálljatok fel többé!
Mert a nap előtör.
Ami eddig nyomasztott engem,
Félelem és gyötrelmem
legyőzetik,
minden elmúlik.

2. Bár az ártatlanoknak sokat kell szenvednie,
sok üldöztetést, gyűlöletet és irigységet,
ó, mily gyakran mar (itt) a füst*!
De az ég megvédi őket is.
Ki csak nyugodt érzéssel
gondolkodik és hallgat
és reményteljes szívet mutat,
az megnyeri a csatát.

*Szólásmondás (szó szerinti fordítás): „Ne
hagyd magad minden füsttől csípni”

3. Jó cselekedet és tiszta lelkiismeret
egy puha nyugvópárna,
amelyen az ártatlanság pihen.
Boldog, aki ehhez tartja magát.
Akkor aztán örömmel nevetethet,
hogy az irigység
és a mostani idők hamissága
ferde képet vágnak.

4. Szárítsátok fel forró könnyeiteket,
Szemek, próbáljatok kitisztulni:
Sóhajok, mi mozgat még titeket?
Hiszen az ég szeret engem.
Magamat rá bíztam,
Ő őrökdi, és így a legsötétebb
Éjszakában is bátorságot merít szívem.

Kovács Ágnes nyersfordítása